

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXXV. ÉVF. • 17. SZÁM
2024. Szeptember 1.
ÁRA 2 LEJ

Álom válhat valóra Kispetriben

Sokat tanulhatnánk a kalotaszegi közösségtől

Idén nyáron a kalotaszegi Kispetriben ünnepi istentiszteleten adtak hálát azért, mert a maroknyi közösség felújította az egykori romos iskolájának a tetőszerkezetét. Lehet, hogy az elmúlt évek jelentős építkezéseit és templomfelújításait tekintve a mostani megvalósítás szerény eredménynek mondható. Ám aki ismeri Kispetri református közösségét, a kalotaszegi falu nehéz helyzetét, rögtön más színben látja és értékeli az elért eredményt. | 4.

Kis gyülekezet, nagy megvalósítás. A kispetriei hosszú évek után felújították az iskola tetőszerkezetét

Fotó: Szecsődi Árpád

A szeretet gyakorlása vezet a boldogsághoz

A világban nincs nagyobb erő, mint Jézus hatalma. Ezért ne nyugtalanodjunk, bármilyen nehéz körülmények közé is kerülünk, mert ő lehajolt értünk, hogy minket megmentsen a bűn és a kárhozat fogságából. Higgyünk hát az ő hatalmában és szeretetében, mert ezt üzeni nekünk: „és íme, én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20). Nyugtalanág helyett állandó bizalom legyen a szívünkben.

Minden jó, amiben részünk van, Istentől származik. Minden rosszban azonban benne van az örök ellenségnek, a Sátánnak a keze. Rengeteg a kiégett ember, akinek nehéz az evangéliumi örömhírt átadni, mert a társadalom csak az erős, magabiztos, sikeres embert akarja elismerni.

Hol marad az őszinte és tiszta szeretet? Hol vannak azok, akik nem a maguk hasznát nézik, hanem azt, aki néha beteg, esendő és sikertelen? Isten olyan értelmet adott nekünk, amellyel képesek vagyunk a lehető legjobb teljesítményt elérni. | 3.

Magyarnak maradni egy nyugdíjas városban

Beszélgetés Kassay Géza brassói lelkipásztorral

Templomot, imaházat és lelkészi lakást újítottak fel Brassó belvárosában, a munkálatok jelentős részét a gyülekezet adományából végezték. A kommunizmus által lerombolt templomról, a brassói reformátusságról és magyarságról, megmaradásról beszélgettünk Kassay Géza lelkipásztorral. | 5.

Tanulságos igék Dániel könyvéből 7.

Trón a háborgó tenger felett

Dániel nagy tengert lát, amelyet állandó szél korbácsol, állandó hullámozásban van. Ez a világ képe. Állandó mozgásban van. De merre tart e hullámozás? Ki tudná megmondani? E mozgalmas tengerből állatok és különböző lények emelkednek ki, nem is tudjuk megmondani, mit jelentenek. Csak azt látjuk, amit Dániel megmutat. Mennyi mindent látott a 20. század! Most pedig felemelkedőben van egy furcsa lény, az Európai Unió. Ezt szép és kedves alakzatnak mutatják be, ám még nem tudjuk, nem lesz-e belőle szörny. Látunk fejeket is, ezek mindig a népeket jelentik. Többször van szó szájakról, amelyek nagyokat szólnak. Itt gondolhatunk a tévére, a médiára, a propaganda és reklám eszközeire.

Egy biztos: Dániel találó képet fest a világról, amikor azt hullámozó tengerhez hasonlítja. De nem csak ennyit lát. A próféta sokkal kedvesebb valóságot is lát. A tenger és a benne levő különös lények fölött lát egy trónt, amelyet tüzes lánghoz hasonlít. E trónon ül valaki, akit öreg korúnak nevez. Ruhája fehér, fejének haja, mint a tiszta gyapjú. Egyre jobban kitűnik: egy bíróról van szó, aki ítéletet tart. Mert az öreg korú körül ezernyi szolga jelenik meg, és ítélők ülnek le körülötte, könyvek nyílnak meg. A történelem felett van Isten, és ő megítéli a világot. A szörnyűséges lények is csak addig élnek, amíg a trónon ülő megengedi.

Milyen jó, hogy mi tudjuk, a történelem felett van Isten trónja. A népek és vezetőik nem azt tesznek, amit akarnak, hanem azt, amit Isten meghatározott és megengedett. Nem az állatok a végső győztesek, hanem a trónon ülő. Ám hogy a trón miként áll a népek és királyok felett, számunkra titok marad. Nem véletlen, hogy Dániel sem érti, s elváltozott az ábrázata.

De miért engedi Isten tombolni a tengert? Miért engedi, hogy az ő népet gyalázzák, gúnyolják, megöljék? Ez a legnehezebben érthető titok az ő uralkodásában: hogy a gonosz ideig-óráig diadalmaskodhat. Sokszor a mélységből felbukkanó szörnyeket hosszú pórázra engedi. Ám a hívő ember tudja: minden szörnyetegnek megvan a maga ideje.

Micsoda időket éltünk meg mi is. Diktatúrát szenvedtünk végig, de annak is eljött a végőrája. S ezt csak a hit szemével lehet meglátni. Nem csak egy tenger létezik, amely állandó hullámozásban van. Isten ugyanis nekünk adta a Szentírást, s abban van a titok megfejtése. E könyv elárulja azt a titkot, hogy Isten kezében van a világ kormányzása. A Biblia megmutatja: a tenger felett Isten van, hiszen már kezdetben ő lebegett a vizek fölött.

Dániel látomása még egy harmadik dolgot is elmond. E kaotikus világban lát egy kis sereget, amely hisz a trónon ülőben. E sereg a negyedik állat karmaiba kerül, az sokat szól a Felséges ellen, a magasságos egek szentjeit megrontja, és úgy véli, megváltoztat időket és törvényeket. E negyedik állat a világ lelke, aki megpróbál mindent megváltoztatni. Manapság is mindent próbálnak megváltoztatni, amit Isten a teremtésben adott, gondoljunk csak a nemiségre.

„Íme, az ég felhőin jött valaki, olyan, mint egy Emberfia. És hatalom, dicsőség és uralom adatott neki.” (Dán 7,13)

Dániel látomása a fenevadakról (Luigi Sabatelli alkotása, Rijksmuseum, Amsterdam)

Létezik e fejezetnek egy még titokzatosabb része: megjelenik egy lény a trón körül, azt a próféta Ember Fiának nevezi. Az öreg korú ennek adja át a világ kormányzását.

Mi nem tudjuk ezt másképp magyarázni, mint hogy Dániel itt Jézus eljövételét jövendöli meg. Egyetlen olyan hatalom van, egyetlen olyan ország, amely örökké megmarad, ez Jézus országa. Egyetlen olyan trón van, amely örökké megáll.

Azok a fájdalmak, amelyeket a világ most átél, a haláltusát jelenthetik. Ám Isten gyermekei számára ezek szülési fájdalmak, s ebből valami nagyszerű fog megszületni. Az egyház küzdő egyházból diadalmaskodó egyház lesz.

Mivel az egyház népe hisz az ő Urának diadalában, ezért emberileg teljesen értelmetlen dolgot tesz, s ez a világ szemében bolondságnak tűnik. Az egyház küldi szolgálait a háborgó tengerre, azok közé a szörnyűséges állatok közé, amelyek a tengerből kiemelkednek. A szolgák hirdetik Isten országának eljövételét: ne csak a tenger háborgását nézzétek, hanem lássátok meg a trónt és az Ember Fiát, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön.

Az egyház is hallja a tenger morajlását, az is remeg a hajóban, amelyet ide-oda dobálnak a hullámok, ám hisz az Ember Fiának győzelmében. A világ szája nagyokat szól, hogy elnyomja az igehirdetés hangját. Viszont mi ismerjük Jézus kiáltását: elvégeztetett, át fog zúdulni ezen a világon.

| LŐRINCZ ISTVÁN |

Hirdetés

Igényes, pontos munkát garantálva vállalja templomok, műemlékek, egyházi épületek felújítását és karbantartását az **ALPINBIST Kft.**

Tornyok, toronydiszkek festését, felújítását, bádогоzását, villámhárítók és ereszcatornák szerelését ipari alpin technikával végzi el állványozási költségek nélkül.

További információk a **0755 312 904** telefonszámon.

Salétromos falak? A Biodry erre egy végleges megoldást kínál!

NEDVES FALAK?

bio|dry
ADVANCE WALL TECHNOLOGY

Svájci technológiánk természetes módon állítja meg a kapilláris nedvességet régi épületekben, templomokban, műemlékekben.

További információ:

0770 765 537

www.biodryromania.ro

A szeretet gyakorlása vezet a boldogsághoz

1. | Ezért nem szabad elfelejtenünk a legfontosabbat: azon a helyen kell dolgoznunk, ahol Isten tanítani, nevelni és látni akar bennünket.

Az örömhír az, hogy Krisztusunk senkit sem küld el magától, aki hozzá megy elvesztett életével, bűneivel. Az ő terve az, hogy különleges kapcsolatunk legyen vele, hiszen rendkívül jól tervezett az övéinek. Igen tanulságos a mában élők számára is. István királyunk Imre herceghez írt egyik intelme: „megparancsolom, hogy mindenütt és mindenekben a szeretetre támaszkodva, ne csak atyafisághoz és a rokonsághoz légy kegyes... sőt mindenkihez, aki hozzád járul. Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz.”

A nehézségek elkerülhetetlenek az életünkben, de Isten ismer minket, s pontosan tudja, hogy mikor és hogyan szorulunk segítségére. Ha nem kételkedünk abban, hogy egy erős Isten a világ ura, nincs mitől félnünk. Minél jobban megismerjük az ő kijelentését a Szentírásban, annál jobban vágyunk jelenlétére, és az olyan embertársakkal való közösségre, akikkel egy nyelvet beszélünk és egy cél felé törekszünk.

Milyen megnyugtató érzés magunk felett tudni Isten óvó kezét. Igaz, sokfélék vagyunk, sokféle szorongással és szenvedéssel, de Isten ezekre mind megadta a szabadítást Jézusban, és kész naponként megerősíteni minket, hogy megtalálhassuk reménységünket. Ki méltó arra, hogy Isten igazságát és szövetségét betöltse? Kicsoda képes arra, hogy az emberiség minden gondjára egyetlen, átfogó választ adjon, és egyúttal az elvesztett életet helyreállítsa?

Napjainkban minden 12 keresztyénből egy üldözésnek van kitéve hite miatt. Több mint 60 ezer erőszakos cselekményt követnek el hitüket megvallók ellen. E gyászos hír dacára is életünk legyen olyan, hogy árássa a világban Krisztus jó illatát. Egy világhárvány részesei voltunk, vagyunk. E pici korokozó arra is tanít minket, hogy mennyire sebezhetőek vagyunk. A vírus nem nézi a határokat, nem veszi figyelembe a vagyoni helyzetet. Figyelmünket ráirányítja halandóságunkra. Isten figyelemzeteként, tanító céllal sokszor megenged nehézségeket életünkben. Mi az ő teremtményei, egy nagy család tagjai vagyunk, akik fájdalommal, de egyben reménységgel nézünk a

jövő felé tudván, hogy minden Isten kezében van.

Az Úr nem mond le rólunk, életünk bele van építve terveibe. Külső nyugtalanságunk ellenére bensőnkben teljes nyugalom lehet. Karl Barth teológus szerint: „nyugalma annak van, aki a nyugtalanság között is tudja, hogy oltalom alatt áll.”

A ma embere vágyik az igaz beszédre, mert sok helyről a hazugság, az ámtás szava szól. Nem egyszerű dolog a büntetést elfogadni és helyén kezelni. De az biztos, hogy Istennek célja van a büntetéssel, és ez a javunkat szolgálja.

Nagyot változott a világ. Egyeseket nagy és fenséges eszmék lelkesítenek, másokat kicsinyes, silány és önző érdekek vezetnek. Vannak, akiket magasra törő erők mozgatnak, nemes és szent célokért küzdenek, másokat pedig emberi gyarlóságok, gyengeségek végeznek. Egyházi életünket e közben szakadatlan küzdelem jellemzi: harc a közönyösség és az elvilágiasodás ellen. Ezért nekünk az evangéliumból kiáradó erőből és a Szentlélek áldásos munkája által meg kell újulnunk.

| BÁNYAI LÁSZLÓ |

Egy járdán heverő kép

Szeretem a régi fényképeket. Amelyek egyszerűen élénk tárják különböző családok történetének részleteit. Belenézünk egy-egy tekintetbe, és közben önmagunkat keressük, önmagunkat találjuk ezekben az arcokban. Így válik értékké egy-egy régi kép, így lesz családi ereklye, megbecsült tárgy, amelyről gondoskodni kell. Kihelyezzük a falra, és abban a pillanatban létre is jön valami különleges történelmi folytonosság a múlt és jelen között. Hiszen egy-

kori családtagjaink szeme előtt zajlik tovább az életünk.

Népszerűek manapság a multidéző fényképek. Mert ahogy telik felettünk az idő, egyre erősödik bennünk a gyermek- és ifjúkor iránti sóvárgás, az állandósuló emlékezés a letűnt múltra, egykori önmagunkra. Tudat alatt persze megrostáljuk történeteinket, és csak a szépre emlékezünk. A rossz pedig eltűnik a múlt ködében.

Néhány éve fényképeket gyűjtöttünk a gyülekezetben, 20. századi faluképeket egykori eseményekről, emberekről, házakról. Majd a múlt tüködarabjait egy kulturális rendezvényteremben állandó kiállításba rendeztük. Az emberek járták a termet és lelkesen meséltek egymásnak egykori önmagukról. Élmény volt számukra e találkozás. Amihez csak annyi kellett, hogy a fiókok alá száműzött fényképeket előkeressük.

Nemrég felkavaró képet láttam. A felvétel egy szemeteskukát ábrázol. Közeliében pedig egy régi, díszes kerettel ellátott fénykép hevert egy menyasszonyról. Nagyméretű családi fénykép volt, talán az ötvenes-hatvanas évekből. Sok ilyen láthattunk: a közös élet kezdetét jelezték: íme, ilyenek voltunk, innen indultunk.

Egy ifjú lány fehér menyasszonyi ruhájában boldogan néz a jövőbe. Párjával családot alapít, a fénykép otthonuk díszé lesz. A gyermekük talán időnként megáll a kép előtt: anya, te ilyen fiatal is voltál?

De lám, lepergett az idő. Elteltek az évtizedek. Nem tudni a folytatást, csak sejteni lehet, hogy az otthon fényei kihunytak, mert íme, a kép, amely korábban egy család szimbóluma volt, most az utcán hever a kuka mellett. Mert egy élet bizonyára elmúlt, az út véget ért, és nincs folytatás, nincs, aki könnyödjön e képnek, aki elhelyezze a szívében, az életében.

Mi marad hát utánunk? Egy otthon, amit berendeztünk. És benne számos tárgy. Életünk szemtanúi. Képek... De a legnagyobb örökségünk maga az élet. Hiszen gyermekeinkben, unokáinkban élünk tovább. Ők viszik tovább vonásainkat, génjeinket. Ez a mi örökségünk. A mi bizakodásunk. Hogy valamit hagyunk magunk után – mégis.

Lepergett az idő. Az egykor nagy becsben tartott családi képekre az utókornak nincs mindig szüksége

| FÁBIÁN TIBOR |

Álom válhat valóra Kispetriben

1. | **A**z iskola és a templom valamikor szoros egységet alkotott. A kommunisták államosították az épületet, a visszaszolgáltatást követően azonban ismét egyházi tulajdonba került. Ám az apadás miatt egyre kevesebb gyerek járt az intézménybe, az iskola megszűnt, állaga romlani kezdett. „2018-ban fogant meg az ötlet, hogy kár így hagyni, hiszen a közösség emlékeit tartja egyben” – vázolja a helyzetet Both János, a falu szülöttje. „Ha lebontanánk, mint ahogy egyesek akarták, később már csak úgy emlegetnék, hogy a volt iskola helye. Ez pedig a mi nemzedékünk szégyene lenne. Vettem a bátorságot, hogy legyőzzem az ellenségeskedést, a közönyt, hitetlenséget, és próbáltam elindítani a közösséget az iskola megmentésére” – fogalmaz a Marosvásárhelyre elszármazott János bácsi, akinek gondolatmenete, hite és reménysége sok politikust, közösségszervezőt vagy akár lelkipásztort is elgondolkodtathat.

Hosszas előkészület után végül sikerült a régi iskolaépület tetőszerkezetét megjavítani. A gyülekezet több esztendő óta tervezgette, hogy elkezdje a munkálatokat. Idénre sikerült annyi támogatót szerezni, hogy ezt meg tudja valósítani – avat be a részletekbe Topai Attila, aki nem Kispetriben lelkipásztor, hanem a szomszéd egyházkerületből, Vámosalmásból jár át istentiszteletet tartani.

A befedett iskolaépület egy régen elindult történet részét képezi – támasztja alá a lelkipásztor által elmondottakat Barabás Réka is. A Kolozsváron kémiát tanító egyetemi tanár 2012-ben vásárolt házat a kalotaszegi településen, azóta családjával együtt szinte minden hétvégéjét Kispetriben tölti. És nem egyedüli családként.

„Azt éreztük, hogy bár az adatok szerint sok falu elnéptelenedik, e településnek jövője van. Egykor mintegy ezren éltek itt, ma már csak hatvanan. Két lehetőség maradt: vagy megvárjuk, hogy kipusztuljunk, vagy hiszünk Istenben, látjuk a láthatatlant, s jövőt álmodunk a falunak” – vallja Barabás Réka, aki szerint a közösség minden tagja együtt álmodott, tervezett. Kezdődött csúrszínházak, csűrmozi szervezésével, folytatódott kürtőskalács sütéssel. Minden évben kitaláltak valamit, színészeket hívtak

A munkálatok befejezését követően a kispetri templomban adtak hálát Istennek a megvalósításért

meg, a falut vitték be a kolozsvári színházba. „Mindig volt valami aktivitás, s ennek hosszú távon meglelt az eredménye. A közösség nemcsak együtt álmodott, hanem megtanult együtt dolgozni is, a falusi a városival, a régi lelkész az újjal. Így határoztuk el azt, hogy szeretnénk megvalósítani valamit, ami egykor kivitelezhetetlennek tűnt” – magyarázza a tanárnő.

Az elhatározás egy istentiszteletet követően a templomban történt, mindenki megszavazta az iskolaprojektet. Az Aranykönyvbe beírták, hogy ki mennyit adományoz. Közben a településre került egy belga férfi, aki családot alapított, s nagy szívvel adakozott.

A tetőszerkezet felkerült az iskolára, így az ingatlan állaga nem romlik tovább, már ez is nagy megvalósítás. A faluban nincsenek gyerekek, ezért az iskolát a helybeliek közösségi térnek tervezik, ahol később különböző programokat szeretnének szervezni. Könyvtári részt gondoltak el, hogy az idősebbek tévézés helyett folyóiratokat lapozzanak, könyvet kölcsönözzenek, együtt legyenek, beszélgessenek egy-egy sütemény mellett.

„Arra is gondoltunk, hogy az időseket megtaníttuk számítógépet, mobiltelefont használni,

mert látjuk, hogy ma már az adókat is ezzel kell kifizetni” – szövögeti a jövő terveit Barabás Réka. A tanárnő azt is elmondja, hogy eddig mindent önerőből értek el, sem pályázatot nem nyertek, sem állami támogatást nem kaptak. „Tudatában vagyunk annak, hogy amíg ezt az iskolát együtt építgetjük, addig a közösség is erősödik” – mondja ki a lényegét Réka. Falunapokat is azért szerveznek kulturális műsorral és sportvetélkedőkkel, hogy további adományokat szerezzenek az iskola további felújítására. Németországi zenészek, akik Kolozsváron koncertet tartanak, a kispetri templomba is elutaznak egy koncert erejéig.

Az iskolát, amelyet a falubeliek közösségi térnek szánnak, már a javítás megkezdése előtt elnevezték Szentgyörgyi Imre Gyülekezeti Háznak. A falu szülöttje ugyanis az a Szentgyörgyi Imre (az erdélyi udvari kancellária tanácsosa), akinek a dédunokája 1937-ben kémiai Nobel-díjat kapott. A híres feltaláló üknagymamájának és üknagyatájának sírja még látható a temetőben (Szentgyörgyi János és Jakab Anna). „Itt tanulták meg ők is, gyermekeik is a betűvetést, büszkéek lehetünk, hogy ilyen kaliberű emberek kerültek ki a faluból” – csuklik el a hangja a könnyeivel küszködő János bácsinak, aki azt üzeni a hasonló helyzetben levő, romos épülettel rendelkező maroknyi kis közösségeknek, hogy a hit, remény és szeretet mindent megold.

„Kalotaszentkirályon, Zsobokon, Sztánán, több más kalotaszegi faluban felújították az épületeket, szép faluközpontok alakultak ki. Ha mi nem figyelünk, a régi épületek eltűnnek. Ám nem lehet tudni, mit hoz a jövő, kik lesznek itt, gyerek, unoka. Többen vesznek itt házat, szükség van ilyen épületre is” – lelkesedik tört magyarsággal az előbb említett belga férfi. Martens Jonas húsz éve él Erdélyben, magyarul pedig a gyimesi csángóktól tanult meg. Kispetriben kecskéket tart, sajtot készít, de mivel látja, hogy jó a termőföld, gabonát is termeszt.

„Háború, migránsok, klímaváltozás – sok minden történik a világban. De itt a faluban csend, tudsz inni a kútból, jó termőföld, mindig kicsivel többen vagyunk, jó a hangulat, közösen dolgozunk, érdemes itt lenni, meg lehet kicsiben változtatni a világot” – bizakodik erdélyieket megsegényező reménységgel az immár kalotaszegi belga.

Bár az adatok szerint sok falu elnéptelenedik, e kalotaszegi falunak jövője van – vélik a helybeliek

Magyarnak maradni egy nyugdíjas városban

1. | – Különös története van a templomnak...

– A jelenlegi templom az 1920-as években épült tornateremnek, a brassói diákság ide járt sportórákra. A régi templomot 1963-ban bontották le a kommunisták, mert egy szállodának az egyik szárnyát bővítették. Városrendezési cím alatt áldozatul esett nemcsak a templom, hanem az 1–8. osztályos iskola tornateremmel együtt, valamint a lelkészi lakás az 1–4. osztályos iskolával. Három nap alatt a templomot a földdel tették egyenlővé. A bútorzat egy részét, a harangot, orgonát és a toronyórát a gyülekezet leszerelte és átvitte a tornateremből templom-má alakított helyiségbe. Az átalakításban Kós Károly segített, az ő rajzai alapján építették az irodát és a tornyot is. A gyülekezet végül 1963 decemberében vette használatba az új templomot, amely azonban megosztotta a híveket.

– Ezt az épületegyüttest újították fel?

– Igen. Az elmúlt évtizedekben a város reformátussága növekedett, megalakult a Brassó II. (Újváros), valamint 1994-ben a Brassó III. (Reménység Háza) gyülekezete. Egyházközségünkben a hívek mindig büszkéek voltak tulajdonukra. A templom, parókia és iroda felújításában sokat segédkeztek, adományoztak, de pályáztunk a vallásügyi államtitkársághoz és a megyei tanácshoz is. A felújítás hosszas folyamatot jelentett, mert a szigeteléssel, ablakok cseréjével kezdődött, folytatódott az orgona restaurálásával, majd a hőszigeteléssel és a villanyhálózat kicserélésével, kívül-belül festéssel.

– Mi történt az iskolával?

– Az egyháznak nem is egy iskolája volt: kettőt lebontottak, hármat államosítottak. Az 1979-ben alakult új (Brassó II.) gyülekezet egy régi óvoda épületét visszakapta, hogy imaház, templom legyen belőle. A lebontott templomért, épületekért kártérítést nem kaptunk, csupán a területért. A visszaszolgáltatás során mintegy másfél évtizeddel ezelőtt sikerült visszakapni a 15-ös számú 1–8. osztályos magyar tannyelvű iskolát, amely a mai napig működik – immár a református egyház épületében. Sikerült megszerezni a kereskedelmi iskolát is.

– A megye egyetlen magyar főgimnáziuma az Áprily Lajos nevét viseli a városban. Mennyire segíti a magyar önazonosság-tudat fejlődését?

– Óriási segítséget és támogatást jelent, mert az elmúlt évtizedekben több 1–8. osztályos magyar iskola szűnt meg Brassóban. Nemcsak az Áprily Lajos, hanem a mi kis iskolánk is segít a megmaradásban: olyan sok jelentkező van, hogy helyszűkével küszködünk. Az Áprily az egyház mellett a védőbástyánk, mert nemcsak a városból, hanem a környező településekről is összegyűjti, iskoláztatja a magyar gyerekeket. A tablót nézegetve több román nevet is látunk, ezek vegyesházasságból származó fiatalok, ám a szülők mégis a magyar iskola mellett döntöttek egykor mondván, hogy az Áprilyban nagyobb a fegyelem és a biztonság.

szakszerűen tudunk foglalkozni a rászorulókkal. A diakóniai munkapont ma hat alkalmazottal működik, ők alig győzik kielégíteni az igényeket.

– Hogyan alakul a lélekszám?

– Drasztikusan apadunk – két okból is. Az egyik az, hogy több mint húsz évvel ezelőtt egy hullám indult el, amelynek során Brassóból rengeteg fiatal család távozott külföldre gyerekeivel együtt. Különben a városban végzett egyetemisták csupán 10 százaléka marad a városban, számukra a város nem vonzó. A másik ok a természetes fogyás: évente 35–40 személyt temetünk és alig 2–3-at kereszteszünk.

Kassay Géza lelképásztor (középen) szerint a magyar iskolák nagy segítséget jelentenek a megmaradásban

Fotók: Kiss Gábor

– Van-e elszívó hatása a városnak Székelyföld szempontjából?

– Fiatalabb korban csupán a sportiskolának. Később a zenekonzervatórium, az erdészeti és több más egyetem vonzza a fiatalokat.

– Szükség van-e a diakóniai munkára?

– A belvárosi gyülekezet előregedőben van, sok figyelmet kell fordítanunk az idősek gondozására. Az önkéntesek látogatták őket, de a súlyosabb eseteknél már tehetetlenek voltak. A népszámlálás is kimutatta, hogy Brassó nyugdíjas város, a lakosok 60 százaléka nem dolgozik. Ezért tíz évvel ezelőtt elhatároztuk, létrehozuk a Diakónia Keresztyén Alapítvány brassói fiókját azért, hogy

– Hogyan ünnepelték az épületek felújítását?

– Hálaadó istentiszteletet tartottunk, mert tudjuk, nem a mi ügyességünk érvényesült, hanem Isten kegyelme segített meg minket az elmúlt években vagy akár évtizedekben. Hálát adtunk az elmúlt több mint hatvan évért, amely során ebben a templomban dicsérhettük Istent, de a gyülekezeti életért is, mert Isten tartott meg minket. Készültünk az ünnepre templomszépítéssel, takarítással, rendezéssel, főzéssel. Örömmel vártuk az ígét hirdető Kató Béla püspököt és Bíró Tivadar egyházmegyei főjegyzőt.

– Mit szeretne átadni az olvasók számára?

– Hatvan éve lebontottak egy templomot, tönkre akartak tenni egy gyülekezetet – ma pedig három gyülekezet működik. Nálunk a belvárosban vallásórákon foglalkozunk a fiatalokkal, evangelizációs bibliahéttel, gyermek-istentisztelettel csábítjuk a templomba őket, az újvárosi gyülekezet a parókia udvarán játszótérrel alakított ki, hogy a gyermekeket próbálja odacsalogtatni, Brassó III. gyülekezete a vendégszobákat egyetemisták számára szállássá alakította át. Mindezek mellett a belváros még egy imaházat is épített. Tehát a minket megsemmisítő terv nem sikerült. A város a történelem folyamán a nagyhatalmak döntése miatt többször is kiürült, máskor megtelt magyarsággal. Isten kegyelmében vagyunk, s várjuk, hogy ő megtöltsen templomainkat. Az olvasók szívére a hálaadó istentiszteletünk ígétjét helyezném: „Amit pedig szóltok vagy tesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek hálát adva az Atya Istennek őáltala” (Kol 3, 17).

A hálaadó istentiszteleten a templomi ünnepek során fellépett a Brassói Magyar Dalárda is

Élvezzük az őszi ízeit!

Ahogy az időjárás hűvösebbre fordul, és a nappalok rövidülnek, az IKE életébe is változásokat hoz a szeptember. A későbbi őszi programjainkra készülve megállunk, megpihenünk és figyelmünket a természet kincseire fordítjuk. Az őszi szezonális ételek és alapanyagok meg-

jelenése különleges hangulatot hoz az irodánk falai közé és bizonyára mindenki konyhájába. Szeptemberben a piacok és kertek gazdag választékot kínálnak friss, ízletes és tápanyagdús alapanyagokból, amelyek tökéletesen illenek az őszi ételekhez. Elhoztam néhány népszerű

szezonális alapanyagot, amellyel mi is színesebbé tesszük mindennapjainkat.

Az őszi színeihez igazodva az egyik alapanyag, amelyet akárhol megtalálhatunk, a sütőtök. Ez az őszi egyik ikonikus zöldsége, mivel édes és gazdag íze miatt sokféleképpen felhasználható, legyen szó püréről, levesekről vagy akár desszertéről.

A cékla több szempontból is fontos zöldség lehet az őszi hónapokban. Mélyvörös színe és érdekes íze sok felhasználási módot kínál: levesekbe, salátákba, köretnek vagy kiegészítő savanyúság lehet számos fogáshoz. Mindezek mellett méregtelenítő hatása van, vérnyomáscsökkentő és magas vastartalmú zöldség.

Az alma szüretelése szeptemberben kezdődik, ilyenkor a legfrissebb, legropogósabb a gyümölcs. Tökéletesen illik salátákba, süteményekhez vagy egyszerűen frissen fogyasztva. A körte szintén ilyenkor érik, lédús, édes íze kiváló alapanyag lehet konyhánkban. A szőlő az őszi kimagasló gyümölcse, felhasználása ennek megfelelően többféle lehet. Fogyasztható frissen, aszalva, vagy akár bor formájában is hozzáadható fogásainkhoz.

Az őszi szezonális ételek nemcsak ízletesek, hanem táplálóak is, hiszen ilyenkor a természet bőkezűen kínálja friss terményeit. A fent említett zöldségek és gyümölcsök egyszerűek, de mégis különlegesek, és garantáltan az őszi hangulatot varázsolják az asztalra. Kísérletezzünk bátran a szezonális alapanyagokkal, és élvezzük az őszi ízeit!

| FARKAS PAULA |

Ép testben ép lélek

Ülök a lappal magam előtt, és azon gondolkodom, mit jelent ez a cím. Ugye, azzal a legtöbbet egyet értünk, hogy ez általános igazság? Még nekünk, fogorvosok-hallgatóknak is azt tanítják az orvosi egyetemen a tanáraink, hogy nincs olyan beteg, aki, ha lelkileg rendben van, ne gyógyulna gyorsabban vagy legalábbis ne lennének jobb az esélyei. A csodákról ne is beszéljünk. Szerintem ez olyan oda-vissza dolog.

Vigyázzunk a testünkre, tápláljuk a lelkünket, és találjunk egyensúlyt a mindennapokban.

”

Te voltál már úgy, hogy azt érezted, minden rendben van veled lelkileg, boldog vagy, de fizikailag nem vagy kibékülve magaddal? Nos, Isten mindenkinek egyedi porhüvelyt adott ajándékba, amelyre vigyáznunk kell. Figyelni kell, mi az, amivel tápláljuk, melyek azok a körülmények, amelyeknek kitesszük, rosszabb esetben káros szenvedélyek, amelyek ronszolják a testünket.

Szeptemberben lassan beköszönt az őszi, kevesebb a napfény, rövidebbek a nappalok, felütik fejüket a betegségek. Ilyenkor különösen fontos, hogy mind lelkileg, mind testileg odafigyeljünk magunkra. A testmozgás, az egészséges táplálkozás és a megfelelő pihenés nemcsak a fizikai egészségünket javítja, hanem a lelkiállapotunkra is pozitív hatással van.

Azt is érdemes figyelembe vennünk, hogy a lelki egészségünk támogatása ugyanolyan fontos, mint a fizikai. Az őszi beköszöntével több időt tölthetünk bent, s ez lehetőséget ad az önreflexióra, bibliaolvasásra vagy bármilyen tevékenységre, amely feltölt minket. Az ilyen tevékenységek segíthetnek abban, hogy kiegyensúlyozottabbak legyünk, és jobban kezeljük a stresszt.

Fontos megjegyezni: az egészség nemcsak a betegség hiányát jelenti, hanem egy teljes testi, lelki és szociális jólét állapotát. Ezért is elengedhetetlen, hogy figyeljünk magunkra és egymásra, különösen most, amikor a külvilág kihívásai és a változó időjárás újabb akadályokat állíthat eléink.

Ép testben ép lélek – ez az elv mindenki számára meghatározó és értékes iránymutatás lehet. Vigyázzunk a testünkre, tápláljuk a lelkünket, és próbáljunk meg egyensúlyt találni a mindennapokban. Így nemcsak a betegségek elkerülése lesz könnyebb, de az életminőségünk is jelentősen javulhat.

| FAZAKAS ANIKÓ |

Adjunk esélyt a natúrkozmetikumoknak is

Beszélgetés Szőcs Eszter vegyésszel

Milyen kozmetikumokat kellene használnunk? Milyen előnyei vannak a natúrkozmetikumoknak? Szőcs Eszter vegyésszel beszélgettünk, aki természetes anyagokból készít és forgalmaz kozmetikumokat.

– Miért jobb a natúrkozmetikumok?

– Azt kell elképzelni, mi a különbség egy kézzel készített, esztergált fajták és egy gyárban készült műanyagjáték között. A kézzel készített natúrkozmetikumok visszanyúlnak a kozmetikumkészítés gyökereihez és természetes alapanyagokkal dolgoznak: növényekből préselt olajokkal, vajakkal, vitaminokkal, különféle kivonatokkal. Ezek viszont most már modern technológiával készülnek, mégis a hagyományos gyógynövényeinkből, magvainkból. A mesterséges márkák inkább arra vannak ráállva, hogy hosszú szabatossági idejű és olcsó termékeket állítsanak elő. Ezért olyan alapanyagokkal dolgoznak, amelyek nem természetesek. Ilyenek a kőolajszármazékok vagy a szintetikusan előállított egyéb tartósítószer. Ezek adják a kozmetikumok jelentős alapját, s ebbe belekevernek egy kevés hatóanyagot is.

– Miért érdemes inkább a natúrkozmetikumokat használni?

– Azért, mert bőrünk is jobban szereti azt, amely növényi eredetű, sokkal könnyebben felszívódik. Bár ez lehet megtévesztő. Mert lehet olyan érzésünk, hogy zsírosabb egy natúrkozmetikum, amikor felvisszük a bőrre, mégis ott mélyebb rétegekbe tud eljutni. Szemben a többi kozmetikummal, amely lehet, hogy szárazabb, kevésbé zsíros érzést nyújt, ám nem tud eljutni mélyebbre a bőrben, és gyakorlatilag csak a felső, elhalt hámsejtet tudja hidratálni.

– Milyen natúrkozmetikumokkal foglalkoznak?

– Nálunk mindenféle kozmetikumot lehet találni, leginkább magas hatóanyagúakat készítünk. Vagyis szinte a legmagasabb értéken van a hatóanyagtartalom. Ezeket olyan védőanyagokkal párosítjuk, amelyek segítenek a hatóanyagok felszívódásában. Például egy pattanás elleni szérumban van gyulladáscsökkentő D-vitamin, ez a niacinamid néven ismert a kozmetikumokat kedvelők körében, ezt aloe vera gélben oldjuk, s adunk hozzá algakivonatot (ez szintén a pattanások ellen segít). Ehhez képest az üzletben kapható niacinamid-szérum vízben van oldva, és szintetikus tartósítószer található benne. Készítünk arckrémet, arcolajat, de egyéb testápoló- és fürdőszereket is, szappanokat, samponokat, tusfürdőket.

– Milyen alapanyagokat használnak a leggyakrabban?

– Leginkább növényi kivonatokkal, vitaminokkal és virági vizekkel dolgozunk. Ezek egy része helyi forrásból származik, például a körömvirág-kivonat vagy a levendulaolaj. Viszont több

olyan olajat használunk, amely nem szerezhető be helyileg, ezeket külföldi és belföldi forgalmazóktól vásároljuk. Ázsiából számos növényi magnak az olaja, Afrikából a shea-vaj érkezik.

A natúrkozmetikumok nem tartalmaznak kőolajszármazékokat vagy szintetikus előállított tartósítószerket

– A helyi termelőktől beszerzett alapanyagok mellett otthon is termel?

– Nem, leginkább azért, mert külön felszerelés szükséges ahhoz, hogy előállítsunk kivonatot. S más típusú laborfelszerelés szükséges ahhoz, hogy ebből a labor kivonatból natúrkozmetikumot állítsunk elő. Inkább megkeresem azokat a helyi termelőket, akik előállítják a kivonatot.

– Milyen felszereléssel lehet otthon termékeket készíteni?

– Ha az ember arra adja a fejét, hogy saját használatra készítsen kozmetikumot, akkor elég egy kicsi botmixer. Egy ilyen géppel egy 100 grammos adagot el tudunk készíteni, a világhálón pedig rengeteg recept található. Ha viszont kisipari mennyiségekben gondolkodunk, akkor ennél sokkal bonyolultabb gépek van szükségünk. Nálunk a laborban van

egy homogenizáló, ez krémek előállításához szükséges. A Ph-mérővel például beállítjuk a krémek savasságát, hogy bőrazonos legyen a Ph-értékük. Ezeken kívül még szükséges melegítő és keverőberendezés is.

– Mennyire időigényes a termékek elkészítése?

– A termékek hosszas tesztelési folyamatokon mennek keresztül, úgyhogy a recept megszületésétől a termék piacra kerüléséig akár egy fél év vagy egy év is eltelik a termék típusától függően. Ha viszont 100–200 grammokban gondolkodunk, akkor fél óra szükséges.

– Hogyan szoktak tesztelni?

– Amikor megszületik a recept, elkészítjük az első tesztverziót, és ezeket kipróbáljuk. Egyes klienseim önként jelentkeznek a teszteléshez, illetve jómagam és a baráti köröm is kipróbáljuk, milyen érzés. Megfigyeljük, mi változik, illetve, ha szükséges, javítunk a recepten. Ezután indul el a tesztelés, amikor véglegesítjük a receptet.

Ilyenkor külső, erre szakosodott laborban kell tesztelni, amikor gyorsított körülmények között magasabb hőmérsékleten vizsgálják meg, milyen stabil például egy krém, ekkor ellenőrzik a termékek Ph-értékét is.

– Mit ajánlana az olvasóknak?

– Mindenképpen adjanak esélyt a natúrkozmetikumoknak. Mert nem igazán tudok olyan személyt, aki megtalálta a bőrnek megfelelő natúrkozmetikumot, és utána vissza akart állni a konvencionális termékekre. Érdemes megkeresni olyan nagyobb és nevesebb márkákat, amelyek végigviszik a szükséges tesztelési folyamatokat, ugyanis rengetegen vannak, akik nem feltétlen szakemberek, csupán megtetszik nekik a folyamat, és internetes receptek alapján elkezdik készíteni, majd forgalomba hozni termékeiket.

Ki az igazi nyugtatószer?

Az Újszövetségben három helyen is olvashatunk arról, hogy a felbőszült hullámokban a tanítványok hajóját ostromló viharban a Mester nyugodtan aludt. S amikor felkeltették, a tanítványok kérésére ráparancsolt a természeti erőkre. Mindhárom tudósítás hasonlóan fogalmaz: nagy csendesség lett Jézus szavára. Ma is ez a kérdés: lehet-e nyugodt víztükré a lelkünk?

Az éghajlat felgyorsult változásai, valamint a körülöttünk zajló háborúk és elképesztő események miatt, s még sok minden más behatásra lelkünk minden, csak nem nyugodt. A nagy félelem már-már általános jellemzője a mai életnek. S ellenszertként nem elég a politikusok érvelése, sem a tudósok alapos elemzése. Magyarázatokkal tele van a pince és a padlás. Több kellene.

Felfordult világunk értékviharában, ahol az emberi élet csak egy könnyen félrelökhető falevél sokak szemében (vagy vagyonokat érő kincs másoknál), rá kell döbbernünk az emberi létezés alapvető tényére. Ez pedig az, hogy egyetlen igazi és hatékony nyugtatónk van, ez pedig Jézus. Ő nyugodt maradt a veszélyes viharban, mert tudta: mennyei Atyja ura a körülményeknek s az emberellenes erők tombolásának is. Ámbár lehet, ma nem úgy teremt életben tartó csendet és nyugalmat, hogy ráparancsol a mai ellenséges, egymást tizedelő hatalmakra vagy cselszövő indulatainkra. Hiszen a békeesség nem erőszak, hanem az Istenre figyelés gyümölcse. Jézus ma is ott tud a nyughatatlan emberek békeességhezozója lenni, ahol kérdésére feltétel nélkül tudunk igent mondani. A kérdés pedig ez: még mindig nincs hitetek?

Digitális korunkban, a mesterséges intelligencia üdvösséget nem, de sorskönnyítő segítséget kínáló lehetőségei közepette is igaz: „*ha van hitetek – még, ha csak egy mustármagyi is – és azt mondjátok ennek a hegynek: »Menj innen oda!«, akkor az oda is megy. Akkor semmi sem lesz lehetetlen a számotokra*” (Mt 17,20). Egyedül Jézus a nyugtató erő, a lecsendesítő hatalom, minden más csak békétlenséget támaszt. Csak a hit az a mennyei-földi eszköz, amellyel képesek vagyunk átvenni a Jézusban lecsendesítő erőt.

Néha vihar dúl lelkünkben is, ám Jézus azt is lecsendesíti, ahogy egykor a tengert

Szívima által Istentükrö a szívünk

A világvallások alapvetően kétféle középpontját ismerik az emberi testnek és léleknek. A keleti vallások a köldök körüli testtájékat tekintik centrumnak. Ezzel szemben a zsidó-keresztény hit látásmódja a szívet tekinti az emberi létezés központjának. Onnan indul ki az élet. Minden jó vagy gonosz gondolat. Ha a szívben hit lakozik, akkor alapvetően rendeltetésszerűen él az ember. Ha nyugtalanságok közepette Istenben békeessége van, akkor ez annak a következménye, amiről a 23. zsoltárban énekelt egykor Dávid. S ma a hívő ember: „az Úr az én pásztorem. Nem szűkölködöm. Csendes vizekhez terelget engem, lelkemet felüdíti”. Szenczi Molnár Albert szép fordításában így folytatja: lelkemet megnyugtatja szent nevében. Szenczi szellemében formálta ki a Szentlélek bennem a kérést: csendesítsd le lelkemet nyugodt víztükré, Uram!

Gyönyörű lélektükrök a keresztyénségben

Egykor és ma – még a háborús borzalmak közepette, családi tragédiák örvényében – is lehetséges a csoda: a szívima és általa a fenséges nyugalom, az Úrtól kapott békeesség elfogadása és továbbadása. Krisztus mennybevitale után már a 200-as évek elején egyiptomi sivatagi remeték olyan tiszta imaéletre jutottak, amely azóta is különös titka a keresztyén kegyességnek. A síró sivatag titkát felfejtették, mert oázissá akar válni – fogalmaztak. A kristályosan tiszta, sárgás-arany homokdűnék állandó hullámozásában a torinói lepelhez hasonlóan a megdicsőült Krisztus arcát vélték kirajzolódni. Vagy csak rávetítették a „homokvászonra” a bennük élő Krisztus-arcot? Talán mindegy. A lényeg: élő Krisztus a sivatagban – élő Krisztus a háborgó tengeri viszonyok között egykor és ma.

Egyedül Jézus a megnyugtató, miután félelmeink nagy viharában felébredünk s elfogadjuk: ő a megoldás! Ahogyan írta Ravasz László püspök egykor: ő nemcsak problémákat jött megoldani, hanem bilincseket leoldani a rab életekről. Ma itt és most valamennyien lehetünk átélői, részesei Jézus nyugtató hatalmának és erejének.

Szívimáink egyszerű, hatékony módszere

A görög Áthosz-hegy szerzetesei a tengert lecsendesítő Jézus munkája nyomán a nagy lecsendesedést elnevezték *hészükhianak*. Az ő egyszerű lelki módszerük az évezredek óta gyakorolt szívima. Az emberi lélek tükrösímává formálása imacsennel. Ahogyan Gregor Palanus szerzetes írta a 14. században: ez az emberi lélek csendje, a Magasságos titkainak sejtelve, gondolataink felhangolása a jóra. Hogy Isten megláthassa magát lelkünk megbékélt szent csendjében. Ennek elérése is egyszerű, ám kitarást igényel. Csak ennyit mondani a csendben: Uram, Jézus, könyörülj rajtam! Legyen a mi nyugtatószerünk, szívimánk ennyi, újra és újra mondva: Uram, Jézus, könyörülj rajtam!

| DR. BÉKEFY LAJOS |

A kiadványt támogatta

Hirdetés

Toronyjavítás
-festés
-bádogozás

LUKÁCS ALPIN'S **0744 612 079**

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

https://reformatus.ro/mediatar/kiadvanyok/uzenet • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

